

УДК 37.014.542

ДЕСКРИПТОР сучасних педагогічних технологій –ТЕСТОВІ ТЕХНОЛОГІЇ

*кандидат фізико-математичних наук, доцент
Харківська А.А.*

Актуальність проблеми. Згідно з Національною доктриною розвитку освіти України у ХХІ столітті в країні має стверджуватися стратегія пришвидшеного розвитку освіти і науки, упровадження новітніх інформаційних технологій у підготовці висококваліфікованих спеціалістів.

Міністерством освіти і науки України розроблена Державна програма «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті й науці на 2006-2010 роки», що передбачає інформатизацію освіти та входження України не тільки в Європейський, а й у світовий інформаційний простори. «Реалізація Програми дозволить підвищити якість і доступність освіти в регіонах України; забезпечити збереження, розвиток та ефективне використання наукового та науково-педагогічного потенціалу; створити національну інформаційну та телекомунікаційну інфраструктуру освіти і науки на основі високошвидкісних мереж передачі даних, забезпечити підвищення ефективності наукових досліджень і створення умов їх запровадження»[1].

У рамках програми мають бути розв'язані проблеми не тільки комп'ютеризації шкіл, ВНЗ, підключення їх до Internet, а й розробки та використання нових підходів, методів і засобів навчання, що нададуть можливість забезпечити перехід вітчизняної освіти на більш високий рівень. Насамперед це стосується широкого використання електронних засобів навчання – слайд-лекцій, електронних підручників, електронних методичних матеріалів для різних видів занять. Ця проблема надзвичайно актуальна: по-перше, кількості літератури з нових дисциплін не достатньо; по-друге, стрімкий розвиток нових напрямів технічного процесу

(наприклад, інформаційно-комунікаційних технологій), який потребує постійного вдосконалення методичного забезпечення навчального процесу, що неможливе згідно традиційного підходу. Крім того, широке застосування в наш час знайшло це завдання і для дистанційного навчання у рамках екстернату.

Мета статті полягає в розкритті значення тестових технологій, що значно розповсюдилися протягом останніх років; обґрунтуванні неможливості їх розвитку відокремлено від інших педагогічних технологій та у зв'язку з цим розглянути змістовні, технологічні й технічні вимоги до тестів, виконання яких зможе віднести їх до сучасної соціально-особистісної освіти.

Аналіз наукових робіт показав, що традиційні методи і організаційні форми контролю страждають інформаційною однозначністю, відсутністю об'єктивних вимірювальних показників, можливістю суб'єктивного впливу студентів на результат контролю. Дієвим шляхом усунення означених недоліків вітчизняні й закордонні викладачі вищої педагогічної школи вважають запровадження у практику стандартизованих методів оцінювання, до яких належать: експрес-контроль на початку практичних, семінарських, лабораторних занять; тестування; письмові контрольні роботи; структурований за процедурою контроль практичних навичок. Саме ці методи за умов відповідності дидактичним цілям, меті та змісту програм найбільше забезпечують об'єктивність та точність контролю.

Технологія навчання – сукупність форм, методів, прийомів та засобів передавання соціального та (або) професійного досвіду в процесі навчання[2, С.19].

На виконання указів Президента України «Про невідкладні заходи щодо забезпечення функціонування та розвитку освіти в Україні»[3], «Про першочергові завдання щодо впровадження новітніх інформаційних технологій»[4] вирішення вказаних завдань у рамках вищих навчальних закладів певною мірою стало можливим при розробці та запровадженні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) навчання.

Метою використання нових інформаційних технологій (слайд-лекцій, електронних підручників, систем тестування та навчання, електронної бібліотеки) є надання педагогам можливості роз'яснення та опрацювання великого обсягу навчального матеріалу з усіх видів занять (лекцій, лабораторних робіт, практичних занять тощо); забезпечення доступу викладачів і студентів до внутрішніх і зовнішніх інформаційних ресурсів; здійснення регулярного експрес-контролю знань, проведення поточного та семестрового тестування студентів; скорочення часу на створення методичного забезпечення по дисциплінах, які викладаються; надання студентам можливості здобути поглиблені знання, використовуючи системи навчання й тестування.

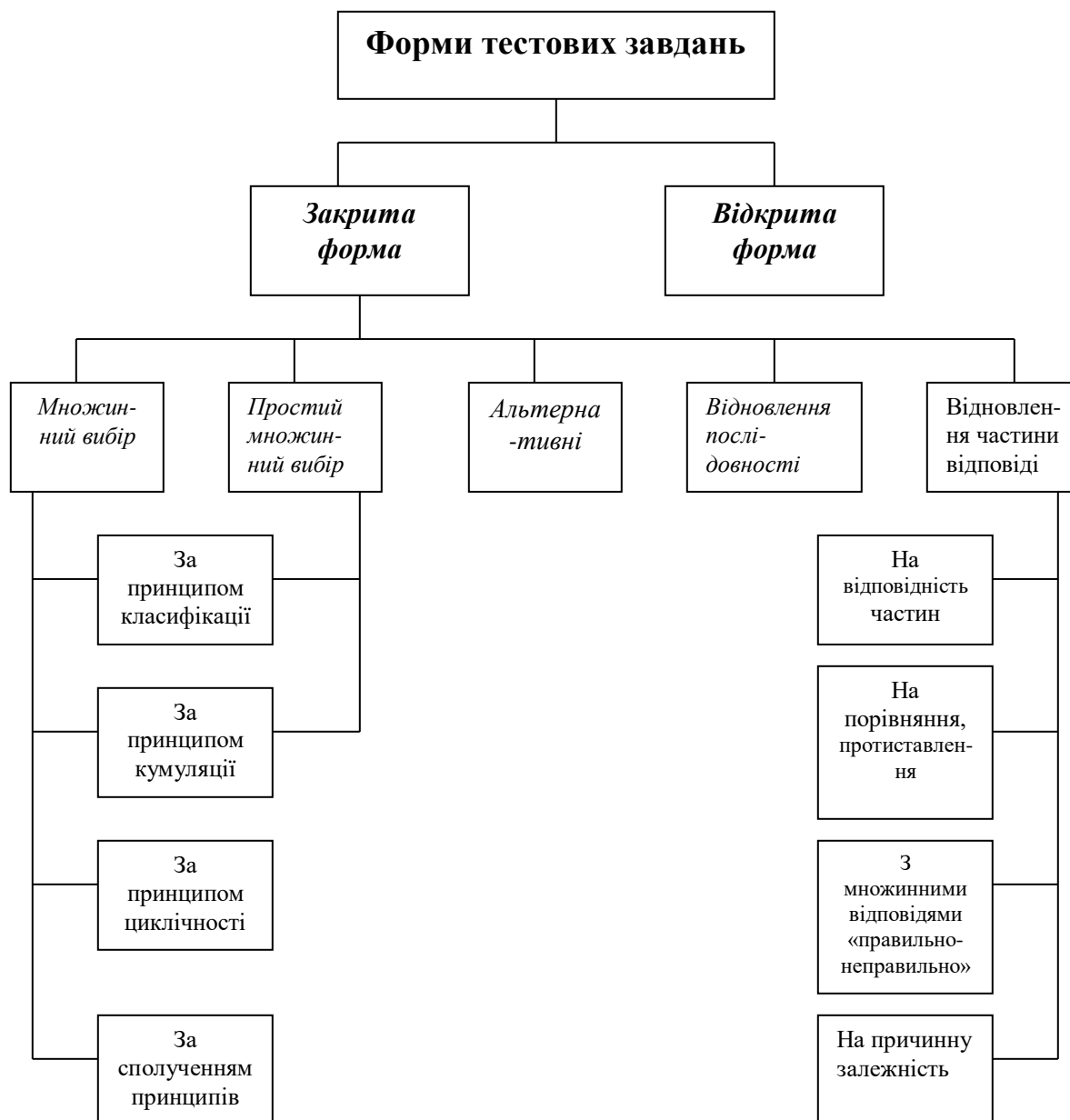
Однак при підготовці спеціалістів існують певні проблеми оцінювання ефективності застосування інформаційних технологій (ІТ): використання окремих компонентів ІТ у навчанні не дає можливості отримати комплексну оцінку ефективності їх застосування; немає оцінки ступеня впливу кожної дисципліни на рівень підготовки спеціаліста; значна інертність системи підготовки не дозволяє враховувати вихідний рівень підготовки; неможливо отримати кількісну оцінку впливу видів, кількості, змісту методичного забезпечення на рівень підготовки; існуюча система організації навчального процесу не дозволяє оперативно враховувати зміни вимог замовника до випускників ВНЗ[5, С.187].

Тест – стандартизована психодіагностична система завдань, яка призначена для встановлення кількісних і якісних індивідуально-психологічних властивостей .У психологічній діагностиці—стандартизований, часто обмежений у часі іспит[2, С.19].

Тестування – це відповідно завдання, що має коротку стандартну форму і за допомогою результатів якого можна судити про психофізіологічні та інші характеристики особистості або робити конкретні соціологічні висновки[6, С. 671].

Тести – найбільш технологічна компонента педагогічної діагностики.

Тестові завдання класифікуються так[2, С. 74]:

Використовуючи систему тестування знань студентів, викладач може не тільки встановити рівень і причини недостатнього засвоєння матеріалу, а й проаналізувати ці причини. Наявність такого аналізу дає можливість перейти до регулювання (перепланування) як обсягу, так і змісту всього методичного забезпечення дисципліни, яка викладається. Крім того, висувуються вимоги до номенклатури та якості електронних підручників, слайд-лекцій, систем тестування, до змісту та режимів роботи електронної бібліотеки тощо. Таке регулювання здійснюється по

замкнутому циклу до здобуття необхідного рівня засвоєння дисципліни не тільки конкретним студентом, а й студентською групою в цілому.

Головним засобом реалізації соціально-особистісного типу навчання є використання педагогічних технологій проблемного, диференційованого, рефлексивного, діалогового навчання і виховання, технології колективної творчої діяльності тощо. Кожна з цих технологій робить свій внесок у розвиток особистості студента, в його соціалізацію.

Тестові технології, що значно розповсюдилися протягом останніх років, не можуть розвиватися відокремлено від інших педагогічних технологій. Розповсюдження ідей сучасних педагогічних технологій навчання на дидактичні тести, безперечно, дозволить підвищити якість навчання.

У зв'язку з цим розглянемо змістовні, технологічні й технічні вимоги до тестів, виконання яких зможе віднести їх до сучасної соціально-особистісної освіти.

Технологія проблемного навчання і виховання спрямована на забезпечення активного характеру педагогічного процесу, а також цілісного багатоаспектного розвитку особистісних якостей студентів під час лекційної роботи. Технологія проблемного навчання та виховання спирається на принципи науковості, креативності, варіативності, практичної орієнтації, інтегрованості, системності. Цілі цієї технології досягаються реалізацією спеціальних сценаріїв навчальної діяльності з використанням розвиваючого змісту навчального заходу. Реалізація проблемного навчання підвищує мотивацію до пізнавальної діяльності, сприяє глибокому розумінню навчального матеріалу, формує конструктивне ставлення студентів до такого явища, як «проблема».

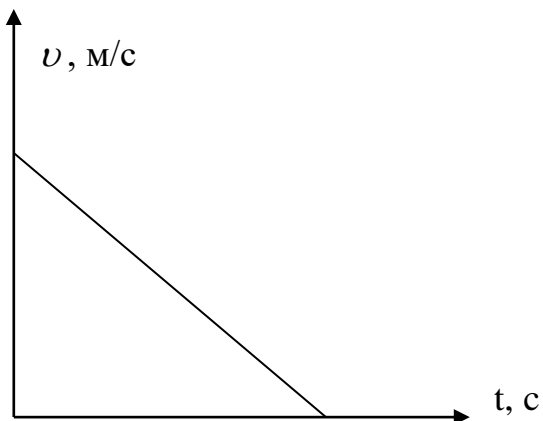
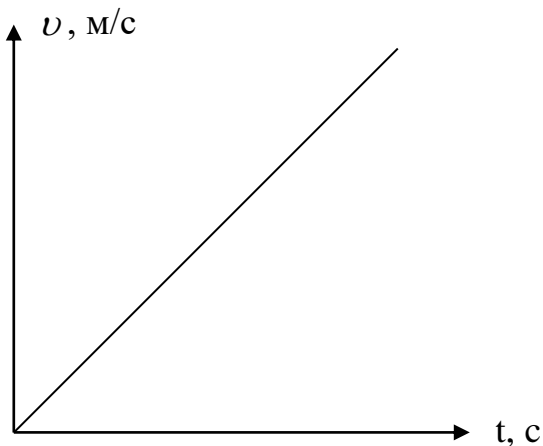
Тестова діагностика результатів проблемного навчання має забезпечувати виявлення рівнів системності, інтегрованості мислення, його практичної спрямованості. Оскільки проблемне навчання не передбачає заучування, схоластики, тестові завдання мають робити акцент на проблемності.

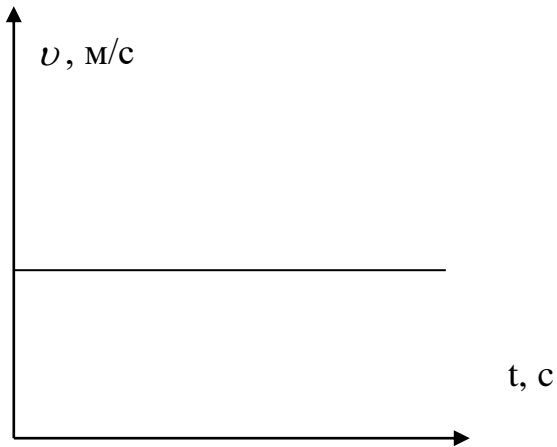
В інструкції для студента вказується, що тестові завдання мають дві відповіді, серед яких може бути будь-яка кількість правильних відповідей (або жодної). Така конструкція тестового завдання дозволяє уникнути «впізнання» правильної відповіді, що є характерним для завдань з однією правильною відповіддю та декількома дистракторами. Довільна кількість правильних відповідей вигідна тим, що змушує студента аналізувати всі надані відповіді. Крім того, зберігається прийнятна для практичної діагностики вірогідність випадкового вибору абсолютного правильної відповіді – один із чотирьох можливих.

Наведемо приклад тестових завдань, які відповідають вищезазначеним вимогам.

Приклад 1 (Фізика, тема «Кінематика»)

Можливі графіки параметрів руху, які відображають гальмування автомобіля

У цьому завданні немає указівки на те, яке рівняння руху необхідно використовувати при пошуку правильних відповідей. Задача стає проблемною. Студент має зіставити умови завдання (практична ситуація) з відповідями, в яких параметри руху представлені в графічній схемі. Виконання цього завдання потребує глибокого розуміння суті механічного руху та представлення його параметрів у вигляді графічної інформації.

Технологія диференційованого навчання і виховання спрямована на забезпечення адресної побудови педагогічного процесу. Ця технологія передбачає врахування пізнавальних інтересів студентів, їх здібностей до тієї чи іншої діяльності, а також врахування соціально-демографічних, соціально-психологічних, індивідуально-особистісних, екзистенціально-особистісних, біоенергетичних особливостей студентів, що впливають на ефективність засвоєння ними навчальної інформації.

Із теорії тестів відомо, що найбільш інформативні тести середньої складності, тобто тести, в яких частота правильного виконання завдань складає приблизно 50%. Однак складно розробити тести, адаптовані на групи студентів, об'єднаних за тією чи іншою ознакою, ще складніше – за сукупністю ознак. І найскладнішою є задача складання тестів, що враховують індивідуальності кожного окремого студента.

У педагогічній діагностиці давно відомі адаптивні тести, які дозволяють врахувати деякі особливості студентів, перш за все, рівень підготовки до розв'язання навчальних задач різної складності. Наприклад, досить нескладно емпірично

визначити середній рівень дидактичної складності завдань, що вираховується згідно частоти вибору правильних відповідей у кожному завданні. Однак у випадку технології диференційованого навчання мова йде не про врахування розподілу студентів на «сильних» і «слабких», а про тонкішу та більш важливу в людському аспекті – особистісну *диференціацію*. У зв'язку з цим розглянемо деякі підходи до побудови тестів, що враховують індивідуально-особистісні якості майбутніх фахівців.

Зупинимось окремо на основних педагогічних цілях тестування – селекції, атестації (поточній, проміжній, підсумковій) та оцінці реалізації освітнього стандарту.

Тести селекції необхідні для відбору частини тих, хто атестується, для продовження навчання за особливими освітніми програмами. Наприклад, відбір випускників шкіл на престижні спеціальності у ВНЗ – яскравий приклад використання тестів селекції. Ці тести складні для значної частини абітурієнтів, однак тільки в цьому випадку результати тестування стають інформативними відносно тієї частини екзаменуючихся, заради яких і проводиться селекція. Тести селекції можуть містити завдання незвичайної (творчої) постановки. Вони можуть потребувати виконання більшої (аніж тести іншого типу) кількості логічних операцій. І нарешті, вони можуть бути інформаційно насиченими, тобто містити високу концентрацію понять, термінів, операцій тощо. За допомогою тестів селекції складно відокремити тих, хто не оволодів базовими, стандартними знаннями та вміннями, від тих, хто володіє ними в узагальненому вигляді, але не більше. На фоні найбільш підготованих останні увійдуть до складу концентрованої (за балами) групи «слабких» учасників тестування. Більше того, їх результати (у сукупності) не будуть істотно відрізнятися від результатів тих, хто буде набирати бали простим відгадуванням правильних відповідей. Тести селекції можуть відрізнятися від тестів інших типів своїм предметним змістом, проте вони не претендують на те, щоб обійняти усі предмети одразу. Наприклад, для вступних іспитів до вищого

навчального закладу головне – не перебільшити зміст шкільної програми. Однак ці тести не мають містити завдання, що відображають усі навчальні елементи шкільної програми.

Тести, орієнтовані на освітні стандарти, – найлегші з усіх варіантів тестів. Це зрозуміло, оскільки передбачається, що добре підготовлені студенти мають виконати більшість завдань тесту. Складно (і не обов'язково) надавати конкретний, фіксований відсоток виконання тестових завдань для будь-якого виду тесту цього типу. Можливо, в якості норми виконання слід задати коефіцієнт, наприклад 0,8. Але, звичайно, він може бути вищим чи нижчим. Багато залежить від урахування розвиненості уваги, пам'яті, каналів сприйняття студентів. Якщо, наприклад, тестуються залишкові знання майбутніх фахівців, то немає сенсу включати до тесту завдання, при виконанні яких потребуються довідкові дані.

У процесі модульного вивчення дисципліни викладач може використовувати всі методи. Однак черговість їх використання, з огляду на дисципліну, що вивчається, може бути такою:

- на першому етапі вивчення необхідно використовувати інформаційні методи, які надають необхідні базові знання – переважно теоретична підготовка (перший рівень тестів);
- на другому етапі вивчення теорія закріплюється на практиці. Для цього етапу доцільно і необхідно використовувати операційні методи навчання (другий рівень тестів);
- на третьому етапі проводиться перевірка набутих теоретичних знань і практичних навичок, а отже використання пошукових методів дасть більший ефект ніж, наприклад, звичайна контрольна робота чи іспит (третій рівень тестів);
- з огляду на обсяг необхідних знань і навичок, які потрібно засвоїти та набути, методи самостійного навчання повинні частково використовуватися на всіх етапах вивчення дисципліни.

Тестами, орієнтованими на освітні стандарти, складно виявляти студентів, що досягли найвищих результатів у навчанні. В групу «кращих» потраплять багато студентів, які засвоїли стандартні вимоги до результатів навчання. Але для виявлення студентів із найгіршими результатами, тести цього типу підійдуть якнайкраще за всі інші типи тестів. Адже рівень норми може бути практично недосяжним для тих, хто намагається виконати тест простим відгадуванням.

Результати дослідження показали, що застосування тестового контролю під час аудиторних форм занять призводить до суттєвих змін в їх планах та організаційній структурі. Так, застосування тестування дозволило виправити поширену помилку реальної педагогічної практики – через розширення опитування скорочується до 40-50 відсотків загального часу основного етапу заняття і відбувається зсув на користь теоретичних знань, знижуючи рівень практичної, розумової підготовки майбутнього педагога. Використання тестового контролю дозволило скоротити підготовчий і заключний етапи на користь основного етапу заняття і довести його до оптимальних 60-90 відсотків навчального часу, повернувши використання аудиторного для досягнення головної мети, а саме: формування професійних навичок і вмінь, розвиток професійного мислення[5, С. 284].

Під час експерименту досліджувалась ефективність відносного критерію успішності вирішення завдання двома способами: за першим – критерієм успішності вважався результат тестового контролю, який був нижчий значення середнього балу в групі, за другим – незадовільними вважались результати тестового контролю 10-15% студентів, які показали найгірші результати в академічній групі. Аналіз результатів експерименту показав, що незалежно від способу визначення відносні критерії тестових оцінок залежать від загального рівня підготовленості студентського колективу і споконвічно передбачають визначену частину незадовільних оцінок, що робить їх неефективними при поточному, проміжному і заключному контролі, в той же час вони є дієвими під час складання рейтингу.

Тести такого типу варто використовувати при проведенні атестаційної експертизи загальноосвітніх закладів, при оцінюванні роботи викладача.

Задачею тестів атестації студентів є отримання кількісних оцінок рівня їх навчальних досягнень. Ці тести мають бути орієнтовані на оцінки засвоєння програмного рівня і тому передбачають переведення тестових балів у традиційні оцінки. У зв'язку з цим до тестів атестації студентів необхідно включати високоінформативні для всієї сукупності учасників тестування завдання.

Практика створення тестових завдань і застосування тестування висвітили суттєву проблему – визначення ефективності відносних, абсолютних і змішаних критеріїв інтерпретації результатів контролю і розробка механізму їх корегування.

Технологічна частина тестової діагностики, безперечно, має передбачати можливість тестових тренувань (в тому числі й у комп'ютерній формі). При цьому слід забезпечити різноманітність у постановці тестових завдань (від завдань «на впізнавання та розрізнення» до творчих завдань), врахування каналів сприйняття інформації. Саме в тестах атестації найефективнішими є програми адаптивного тестування. А результати тренінгів мають виражатися в конкретних, адресних рекомендаціях кожному майбутньому фахівцеві. Сформулювати такі рекомендації можна тільки в тому випадку, якщо комп'ютерні бази тестових матеріалів забезпечують не тільки генерацію тестів, але й тестових завдань.

Технологія діалогового навчання й виховання спрямована на забезпечення суб'єкт-суб'єктних відносин в педагогічному процесі. Ця технологія не торкається змісту тестів, але передбачає суб'єктний тип взаємовідносин викладач-студент в оцінках результатів учіння.

Добре складені тести та доцільне використання їх у процесі навчання дозволяють здійснювати ефективний «діалог» майбутнього фахівця з навчальним матеріалом, а також з викладачем. «Діалог» студента з навчальним матеріалом досягається шляхом організації зворотного зв'язку результатів тестування з системами знань (знання і вміння), відображеними в програмних і дидактичних

матеріалах. Найефективніше це можна організувати в системах комп'ютерного тестування, де оціночні судження про результати учіння можна проводити з використанням спеціальних матриць співвідносності. Перевагами комп'ютерного тестування, на наш погляд є: об'єктивність тестування – персональний комп'ютер не має емоцій при пред'явленні тестових завдань і підрахунку результатів їх виконання; зручність фіксації, збереження та представлення результатів тестування, а також можливість їх автоматизованої обробки, включаючи ведення баз даних і статистичний аналіз; зручність реалізації процедур індивідуально-орієнтованого тестування; можливість створення таких тестових завдань, які не можуть бути представлені без комп'ютера. При цьому можуть бути використані графічні, динамічні, інтерактивні та інші специфічні можливості представлення тестових завдань на комп'ютері. Недоліками комп'ютерного тестування, на наш погляд, є: необхідність мінімальних навичок роботи з комп'ютером того, хто тестується.

Створення тестувальних комплексів зі зворотним зв'язком особливо актуально для заочного та дистанційного навчання студентів.

Технологія рефлексивного навчання і виховання спрямована на забезпечення усвідомленої діяльності студента і викладача. Рефлексія буває двох видів: психологічна та інтелектуальна. Психологічна рефлексія виявляє як позитивні (що зберігають здоров'я), так і негативні (ті, що руйнують здоров'я) стани людини. Інтелектуальна рефлексія виявляє ставлення до навчальної інформації, рівень її розуміння.

Тести, які використовуються для підтримки та реалізації цієї технології, мають дозволити здійснювати оперативний моніторинг результатів навчання. Аналіз виконання (або невиконання) сукупності тестових завдань дозволяє встановлювати зворотний зв'язок, «тримати руку педагога на пульсі», вміння своєчасно реагувати на інформацію, отриману в результаті тестування.

Застосування контролюючих тестових завдань виявило найпоширеніші недоліки, які пов'язані з досвідченістю студентів у тестуванні або з надмірною

складністю тестів. Недоліки першого типу зумовлені граматичними підказуваннями (правильна відповідь довша і повніша), дистриктори граматично не відповідають умовам тестового завдання або містять логічні підказування (частина варіантів відповіді вичерпує всі можливі варіанти, використовуються абсолютні терміни або терміни «як завжди», «ніколи», в правильну відповідь включаються слова або речення з умовою завдання). Менш помітним, але досить поширеним є недолік, породжений тенденцією до конвергенції, коли правильна відповідь містить у собі найбільшу кількість загальних елементів з інших варіантів відповіді, або правильною відповіддю служить варіант, що має найбільшу подібність з іншими варіантами відповіді.

До другої групи недоліків тестових завдань відносяться ті, що пов'язані з надмірною складністю довгих, складних або подвійних відповідей. Умови таких завдань містять сторонні відомості, варіанти відповідей дуже довгі і складні, що потребує довгого уважного читання і призводить до оцінки швидкості читання замість оцінки знань. Дослідження показало, що недоліки цієї групи також виникають при безсистемному вираженні цифрових відомостей, під час використання невизначених термінів, при стилістичній неоднорідності варіантів відповіді.

Аналіз матеріалів пошукового експерименту із застосуванням контролюючих тестових завдань засвідчив основні дидактичні умови складання і використання ефективних контролюючих тестових завдань, згідно з якими тести повинні бути валідними, обґрунтованими, відповідати цілям та змісту програми, оцінювати здатність застосовувати знання, а не згадувати ізольовані факти; бути придатними до комплектування екзаменаційних білетів або використання в комп'ютерних технологіях. Умови тестового завдання мають бути чітко й однозначно сформульованими доступними студенту запитаннями, поєднувати в собі більшу частину завдання; не повинні містити «заплутаних» і складних речень; варіанти відповіді бажано робити максимально короткими. Відповідь тестового завдання

повинна передбачати однозначну, конкретну, теоретично і практично виважену відповідь без «подвійних варіантів», складену з граматично правильних і логічно обумовлених простих речень, розташованих у логічному або алфавітному порядку; дистриктори мають бути гомогенними, правдоподібними, мати ту саму відносну довжину, що і правильна відповідь і відноситися до однієї і тієї ж змістовної групи.

При укладанні, до змістовної частини тестів треба пред'являти такі вимоги: тест має бути представлено у формі короткого однозначного судження, сформульовано чітко і ясно; зміст тесту має бути виражено короткою, простою синтаксичною конструкцією, без повторів та подвійних заперечувань; завдання має бути складено з урахуванням того, що середній час його пред'явлення на екрані складає 2 хвилини, а максимально допустимий час для завдання не перевищує п'яти хвилин; у тестовому завданні не може бути підказувань і сленгу; бажано, щоб вихідні умови не перевищували 10 слів.

Оперативне узагальнення результатів тестування в групі дозволяє викладачу виявити рівні розуміння навчальної інформації, і, як наслідок, надання швидкої допомоги тим, хто не зрозумів інформації. Самостійні тестові тренінги, що виконуються в позааудиторний час, допомагають студенту проводити самооцінку навчальних досягнень, усвідомлено підходити до навчання. Тестова рефлексія дозволяє студентові виховувати в собі уважність до навчального матеріалу, самостійність, відповідальність за результати свого навчання. Вдало складені тести проміжного контролю мають підвищувати мотивацію до навчально-пізнавальної діяльності, призводити до поглибленого розуміння та ефективного засвоєння навчальної інформації. Типовими тестовими завданнями, що відносяться до інтелектуальної рефлексії, є завдання на пошук помилок в математичних перетвореннях, логічних роздумах.

На закінчення можна сказати, що формуванню й розвитку комунікативної, інформаційної культури, загальнолюдських і педагогічних якостей студентів, виробленню в них умінь і навичок прийняття правильних педагогічних рішень в

умовах, близьких до реальних, усвідомленню того, що прийняття педагогічного рішення – це комплексний процес, у якому органічно пов'язані творча діяльність учителя і вмиле застосування ним методів і прийомів навчання та педагогічної техніки – сприяє тестування як найбільш технологічна компонента педагогічної діагностики.

Висновки. Тестування є важливим елементом системи навчального процесу вищої школи і сприяє індивідуалізації і керованості навчального процесу; вимагає постійного корегування системи оцінок рівня знань і вмінь студентів; воно є найбільш оптимальним методом оцінювання знань у сучасних умовах при проведенні поточного, проміжного і заключного контролю. Однак, роль та місто тестів у сучасній освіті ще не до кінця визначені. Розповсюдження ідей сучасних педагогічних технологій навчання на дидактичні тести, безумовно, дозволить підвищити якість освіти.

Використана література:

1. Указ Президента України «Про затвердження Державної програми «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці на 2006-2010 роки».
2. Інформаційний вісник. Вища освіта. №10. – К., 2005. – 82 с.
3. Указ Президента України від 4 липня 2005 року №1013/ 2005 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення функціонування та розвитку освіти в Україні».
4. Указ Президента України від 20 жовтня 2005 року №1497/ 2005 «Про першочергові завдання щодо впровадження новітніх інформаційних технологій».
5. Основні Концептуальні підходи і тенденції модернізації педагогічної освіти в Україні / За заг. ред Г.Є.Гребенюка; Мін-во мистецтва і туризму України. Луганськ. держ. інст. культури і мистецтва, Обл. метод. кабінет учб. закладів мистецтва та культури. – Харків: Стиль-Іздат. 2007. – 358 с. (Проблеми сучасності: культура, мистецтво, педагогіка).

6. Скопненко О.І., Цимбалюк Т.В. Сучасний словник іншомовних слів. – Київ: вид-во «Довіра», 2006р. – 789 с.
7. Нові технології навчання. №46. – 3-9 с.
8. Наказ МОН №998 від 31.12.2004 р. «Концептуальні засади розвитку педагогічної освіти України та її інтеграції в Європейський освітній простір».

АНОТАЦІЯ

А.А. Харківська. *Дескриптор сучасних педагогічних технологій – тестові технології.*

У статті аналізується необхідність впровадження тестових технологій, що значно розповсюдилися протягом останніх років, і які не можуть розвиватися відокремлено від інших педагогічних технологій. Автор обґрунтовував, що розповсюдження ідей сучасних педагогічних технологій навчання на дидактичні тести, безперечно, дозволить підвищити якість навчання; надасть можливість студенту контролювати здобуті знання з усіх видів занять та дисциплін, що вивчаються. У зв'язку з цим автор розглядає змістовні, технологічні й технічні вимоги до тестів, виконання яких зможе віднести їх до сучасної соціально-особистісної освіти.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології навчання, система тестування, тестові технології, контроль якості знань.

АННОТАЦИЯ

А.А. Харьковская. *Дескриптор современных педагогических технологий – тестовые технологии.*

В статье анализируется необходимость внедрения тестовых технологий, которые получили значительное распространение в течение последних лет, и которые не могут развиваться обособленно от других педагогических технологий. Автор обосновал, что распространение идей современных педагогических технологий обучения на тесты, безусловно, позволит повысить качество обучения; предоставит студенту возможность контролировать добытые знания по всем видам занятий и

дисциплинам, которые изучаются. В связи с этим автор рассматривает содержательные, технологические и технические требования к тестам, выполнение которых сможет отнести их к современному социально-личностному образованию.

Ключевые слова: информационно-коммуникационные технологии обучения, система тестирования, тестовые технологии, контроль качества знаний.

ANNOTATION

Kharkivs'ka A. *Descriptor of modern pedagogical technologies - test technologies.*

Need of introducing test technologies which can't develop apart of other pedagogical technologies is viewed. Author proved that test technologies can increase the quality of teaching, will give to a student an opportunity to control present knowledge from different disciplines. Substantial, technological and technical requirements to tests which are an important condition of modern social and personal oriented education are also viewed.

Key words: informational-communicational technologies of education, test system, test technologies, control above knowledge' quality.